

Sprawozdanie ze spotkania diagnozy obywatelskiego Krakowa

7 października 2013 r. dożyło się kolejne spotkanie zespołu Kraków Miastem Obywatelskim. Spotkanie było poświęcone diagnozie do obszaru „Kraków miastem obywatelskim” Strategii Rozwoju Krakowa

Na początku moderator spotkania – Przemek Dziewitek przedstawił dotychczasowe prace i zespołu roboczego oraz sesji wspólnych dla wszystkich czterech zespołów.

Następnie uczestnicy spotkania rozpoczęli pracę metodą world cafe w podzespołach roboczych. 4 zespoły, w których pracowali uczestnicy stanowią podstawę przygotowania diagnozy:

1. Partycypacja obywatelska – dialog mieszkańców i instytucji

2. Partycypacja społeczna – aktywne społeczności lokalne

3. Komunikacja społeczna

4. NGO – organizacje pozarządowe

Każdy z podzespołów wyłonił „szefa stolika”, który prowadził pracę grupy. Pozostali uczestnicy po wypracowaniu swoich propozycji zmieniali podzespół. Podzespoły miały przygotowane pytania kierunkowe do każdego z tematów, nie był to zamknięty katalog a jedynie rozwinięcie nazw stolików.

Każda seria rozpoczynała się od przedstawienia przez „szefa stolika” dotychczas wypracowanych propozycji. Uczestnicy zostali poproszeni o notowanie na papierowych obrusach co pozwoliło każdemu następnemu zespołowi odnieść się do propozycji i uzupełnić je. Poniżej znajduje się zapis propozycji do diagnozy obszaru społeczeństwa obywatelskiego wypracowanych przez podzespoły.

WYNIKI PRAC W PODZESPOŁACH:

1. Partycypacja obywatelska

Brak ewaluacji funkcjonowania instytucji Gminy Miejskiej Kraków i jednostek Urzędu Miasta Krakowa w wielu obszarach:

- współpracy z NGO
- kompetencji kadry menedżerskiej
- możliwości wspierania inicjatyw obywatelskich
- dyrektywny sposób zarządzania zamiast partycypacji.

Brak wiążących konsultacji społecznych. Mieszkańcy nie mają wpływu, na to co się dzieje w ich okolicy i całym mieście. Brak pytania o zgodę w sprawie Euro 2012, Zimowych Igrzysk Olimpijskich, Dni Młodzieży. Mieszkańcy nie są mają wpływu na decyzje dotyczące priorytetów miasta.

Brak publikowania istotnych informacji w zrozumiałym, nieurzędniczym języku (uchwał, rozporządzeń).

Brak przewodników po dokumentach miejskich.

Brak pełnomocnika ds. organizacji pozarządowych.

Brak możliwości zgłaszania uwag i podejmowania dyskusji za pośrednictwem internetu w procedowanych dokumentach.

Brak narzędzia interpelacji obywatelskiej z obowiązkiem odpowiedzi.
Trudna nawigacja w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Krakowa.
Niedokładność informacji w BIP (np. kto w radzie dzielnicy zgłosił uchwałę, jak przebiegało głosowanie).
Brak transparentności w relacjach z Kościołem Katolickim (brak konsultacji dot. Dni Młodzieży).
Niewystarczająca inicjatywa krakowskiego Kościoła Katolickiego w działaniach obywatelskich.
Brak edukacji komunikacyjno-obywatelskiej.
Brak „miejsca” skupiającego inicjatywy partycypacyjne.
Brak ŁATWEGO dostępu do informacji dla niezrzeszonych mieszkańców.
Brak narzędzi włączających ruchy nieformalne do debaty.
Zbyt mała rola (i przez to liczba) Komisji Dialogu Obywatelskiego.
Trudności przy powołaniu KDO, które nie mieszczą się w kompetencjach poszczególnych wydziałów UMK (np. KDO antydyskryminacyjne).

2. NGO

Niestabilność finansowa NGO, grantozna.
Uprzywilejowanie organizacji związanych z Kościołem Katolickim.
Niewystarczająca pomoc lokalowa dla NGO ze strony władz Krakowa. Niewystarczająca rola Miejskiego Ośrodka Wspierania Inicjatyw Obywatelskich.
Brak wsparcia dla NGO, które nie współpracowały dotychczas z UMK- osobnego konkursu preferującego te organizacje.
Niewystarczająca rola władz miasta w integracji III sektora.
Władze Krakowa nie potrafią czerpać z pomysłów organizacji na funkcjonowanie miasta. Nie odbywają się kongresy NGO, podczas których odbywałaby się wymiana idei.
Brak programów edukacji pozaformalnej realizowanej przez NGO.
Brak promocji przez UMK działalności krakowskich NGO.
Zwiększenie ilości działań Gminy realizowanych przez NGO.
Niewystarczające wsparcie dla nieformalnych inicjatyw kulturalnych.

3. Komunikacja Społeczna

Brak jednostki promującej działania obywatelskie, systemowego podejścia do promocji działań obywatelskich.
Trudność w identyfikacji liderów w społeczności lokalnej.
Trudność w utrzymaniu relacji z grupami wyłaniającymi się ze społeczności dla realizacji konkretnych celów.
Brak spotkań różnych środowisk (grup interesów), które mogą realizować podobne cele społeczne (kibice i nauczyciele).
Słaby transfer informacji.
Niski poziom mediów lokalnych.
Nastawienie mediów na negatywny przekaz (wandalizm, chuligaństwo, patologie) zamiast na pokazywanie pozytywnych wzorów.
Brak wsparcia dla powstawania mediów obywatelskich.

Niewystarczające działania na rzecz przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu.

Niewystarczające wsparcie Gminy w edukacji społecznej, która powinna być podstawą komunikacji społecznej.

Niewystarczająca rola mediów publicznych – telewizji publicznej w kształtowaniu postaw obywatelskich.

Zbyt mało czasu w mediach poświęca się tematyce lokalnej, działaniach merytorycznych władz miasta.

Brak dostępu NGO do internetowych serwisów miejskich ale również telewizji tramwajowej.

Niewystarczająca ilość spotkań, debat dla mieszkańców i władz miasta.

4. Partycypacja społeczna

Aktywność mieszkańców w sytuacji protestu.

Aktywność obywatelska na niskim poziomie

- brak identyfikowania się ze społecznością lokalną
- brak miejsc do wspólnych spotkań
- atomizacja społeczeństwa
- brak narzędzi włączających mieszkańców (spotkania, warsztaty, panele obywatelskie, sądy obywatelskie)

Brak wsparcia dla liderów „pozytywnej zmiany społecznej” - przez to aktywizowanie się liderów „negatywnych”, „szaleńców”, którzy odstrasza od podejmowania działań.

Słaby potencjał NGO do aktywizowania mieszkańców, organizacje koncentrują się na realizacji zleceń administracji publicznej.

Brak wsparcia rad dzielnic, brak odpowiedniego przygotowania urzędników i radnych do wspierania mieszkańców w podejmowaniu działań obywatelskich.

Brak aktywności UMK w obszarze aktywizacji obywateli.

Niewystarczająca wiedza mieszkańców o zaangażowaniu obywatelskim, przez to strach i brak wiary w skuteczność działań.

Brak wspólnych programów dla szkół i NGO promujących aktywność obywatelską.

Słaba tożsamość lokalna.

aktywność w sytuacji protestu
"pizecin"

> aktywność obywatelska na niskim poziomie

- brak identyfikowania się ze społ. lokalną
- brak miejsc wspólnych spotkań
- atomizacja społeczeństwa
- brak sąsiedzi, brak wiary

→ spotkania, warsztaty, bezpośredni kontakt

organizacje
kwalifikacje
siła

Opis: działania "Ruchów" np. kampanie społeczne, "Ruch" inicjatywy

niektóre z nich: "regulacja" literatury, "szkolony" klub, "obywatelski" klub

→ mały

brak
brak
brak

→ nie